

2q. n. 60 (olim L. IV. 12. An. 1634 (Ar. 1083)

chart., mm. 210 x 152, ff. XV, 252.

F. 1^r: Il presente Codice Armeno contiene Canonii degli antichi Concili antichi edei Padri Graeci ed Armeni dei primi secoli; ed in altre varie Regole per decidere le questioni forensi. Fu copiato in Rodosto da un certo Hacıatur nell'era Armena

1080. Vulgare 1631. Dono dei Signore D. Stefano Antonio Aucher di Ancira Vescovo di Claudiopoli e Contintore del Vicario degli Armeni di Constantinopoli 1797.

F. 131 subscriptio primae partis: Acta. Ego Hacıatur sum Leopoltanus qui sanctas canones exaravi anno gentis Armenorum 1083 (A.D. 1633-4) in loco provinciae Rhacesti (Rodosto) vel Tekirdagli ad portam (ecclesiae) nuper s. Iohanni evangelistae dicatae, praefectis sancti cleri domino Gregorio eximio oratore et magistrorum primo et caeteris presbyteris hic congregatis. Praeterea ego Hacıatur sum peccatorum captivus, multorum talentorum debitor, plenus peccatorum omnis generis, prorsus inutilis chabiechus. Absolutus est Dei misericordia liber hic canonum die vicensima tertia mensis augusti in memoriam domini Minae Scripturarum discipuli et praecursoris D. N. I. C. cui gratias omnes debet Spiritus sanctus nunc et in aeterna saecula. Amen.

« Mense aprilii, die decima tertia Pascha fuit, sed Graecorum gens perperam Pascha celebravit die sexta aprilis.

« Adversas gentem nostram Armenorum nefandam iniuriam fecerunt, sicut Iudaei adversus Dominum et sicut Iudaei qui Dominum nostrum pro

Vatican.

Bibliotheca Vaticana

Codices Armeni

F. C. Conybeare:

recensuit

Romae 1927

v. 90.

triginta argenteis vendidit, nam pro ducentis oneribus pecuniae
additis nos tradiderunt impiae genti Agarenorum, regi et ministro
(regis).

„Archipresbyter quidam Ilinas et christianus Saphar martyr
passi sunt Constantinopoli in medio tribunalis (divan). Et tunc
super eos lux effulsit, quam omnes viderunt, eximie laudantes
Deum et glorificantes. Et (impii) dixerunt: tollite eos sepelite
que iuxta legem vestram, quia innocentes (erant). Valde igitur ga-
visi sunt ὁ Ἰωάννης christiani, erubuerunt vero traditores,
gent graecorum, dicentes: caput rubrum habent qui cum capite
rubro (kizil-bak) nati sunt. frater mei, narrationem nimis
produxi usque ad fastidium lectorum, mille verba unum con-
pate, christianus enim parum valet multiloquium. Laus
Deo, Pater noster, qui et in caelis n.

Gregorio, presbyter Rhaecertinus xepoγayε σφ. 60.